

Joves russos: rojos, feixistes i antipolítics

La jovenalla russa es mira aquestes eleccions amb indiferència. Tant els joves comunistes, com els feixistes, com els qui rebutgen tots els partits polítics se senten més preocupats per obtenir unes millors condicions de vida que no per saber qui guanyarà el dia 19.

Allò que millor definiria les relacions entre els joves russos i els seus governants és una sensació d'allunyament i de desconfiança històrica. Aquest sensació es podria resumir perfectament amb la dita popular russa, i no solament russa, segons la qual tothom furta, i qui no ho fa és perquè no pot.

Després dels grans canvis socioeconòmics d'aquests últims deu anys la societat russa es troba de bell nou en un moment històric crític. Però ara s'hi afegeixen les desmesurades diferències socials i econòmiques que divideixen la població, la profunda crisi econòmica que afecta tots els sectors d'una producció estatal pràcticament inexistent, els conflictes nacionals, agreujats per la guerra de Txetxènia, les lluites pel control del poder a Moscou i, finalment, la desorientació d'una part important de la població, que encara no ha aconseguit d'acostumar-se al nou ordre econòmic i social capitalista. Per acabar-ho d'arrodonir, una part molt important de la població ex-soviètica se sent humiliada per la pèrdua d'influència d'allò que era fins fa ben poc el totpoderós estat soviètic, respectat mundialment, com s'ha vist a Kosovo i en algunes de les repúbliques ex-soviètiques o en països del vell bloc comunista, com Txèquia, Polònia, Ucraïna i l'Azerbaitjan. A més, el fet que Europa i els Estats Units hagen protestat per la qüestió de Txetxènia ha exacerbat d'una manera força important el sentiment antiocciden-

tal entre la majoria de la població russa.

Vista aquesta situació tan complexa, el jovent rus ha adoptat actituds ben diferents. Una part de la joventut d'aquest país enyora un passat roig que només coneix a través dels relats de la gent gran. D'aquests hereus del comunisme, gairebé que no se'n troben a les grans ciutats.

Al costat dels nous comunistes,

Nikita, un jove de vint-i-un any del xenòfob Front Bolxevic Rus, creu que cal fer fora de Rússia totes les persones d'origen caucasià.

hi ha un creixement espectacular dels partidaris de l'extrema dreta. A ciutats com ara Moscou o Sant Petersburg apallissar i assassinar estudiants de països del tercer món o ciutadans del Caucas ha esdevingut un fet habitual. Els grups d'ideologia xenòfoba (sovint s'organitzen al voltant de grups de seguidors radicals d'equips de futbol i d'algunes organitzacions feixistes, com ara l'anomenada Unitat Nacional Russa) reben molt sovint el suport directe o indirecte d'alguns cossos

de la policia i d'una part cada vegada més gran de la població, que rebutja la presència dels no-russos (especialment de les persones provinents del Caucas) dintre el seu territori, perquè els consideren els únics responsables del tràfic de drogues i d'armes.

No cal dir que les relacions i les connexions entre els membres d'aquests dos sectors de la joventut russa són nombroses i que a voltes és gairebé impossible de distingir els uns dels altres. Un exemple paradigmàtic d'aquesta mescla d'ideologies aparentment contràries és el cas de Nikita, un estudiant de quart curs d'història de la Universitat de Sant Petersburg. En la seua facultat tothom el coneix pel seu cap pelat, pel seu calçat i la seua indumentària militar i, sobretot, pel fet que en més d'una ocasió ha estat el responsable directe de baralles a la facultat entre russos i "gent negra" o habitants d'origen caucasià. Aquest noi de vint-i-un any creu que cal fer fora de Rússia tots els "negres". I com la resta de membres de l'organització Front Bolxevic Rus, a què també pertany des de fa tres anys, pensa que ja toca de deslliurar-se de la influència i dels costums occidentals. En efecte, en la seua opinió, els europeus i els americans són els únics responsables de la crisi econòmica i espiritual que sofreixen tant Rússia com el món esclau en general.

El tercer grup de gent jove que hom pot distingir a Rússia es caracteritza perquè és el més nom-

brós de tots tres. Es tracta d'un col·lectiu que rebutja radicalment la política i tot allò que es relaciona amb les estructures de l'estat. En la seua opinió, a Rússia no hi ha autèntica democràcia, i els dirigents polítics, siga quin siga el partit o la ideologia a què pertanyen, són els culpables de l'actual situació de crisi que sofreix el país. En aquest punt la seua opinió coincideix amb la dels altres dos grups, però, a diferència dels joves feixistes i comunistes, els "antipolítics" ni tan solament es plantegen la possibilitat de participar en la vida política o de fer cap mena d'acció per millorar la situació actual. La seua actitud és totalment passiva, l'única cosa que els importa és de viure tranquils i, si els és possible, d'emigrar cap a algun altre indret, ben lluny del país, com diu una altra dita popular russa: "Bé s'està, on no hi ha gent nostra". Aquest seria el cas de Vladímir, un jove de vint-i-sis anys que sobreviu en una petita habitació, a casa dels pares, juntament amb la dona, l'Anna, i un fill de tres anys. Tot i que és bídleg, treballa des de fa dos anys de comentarista d'un programa de música d'una ràdio local. Tot just després d'acabar la universitat va treballar dos anys en un institut de biologia de Sant Petersburg, però ho va haver de deixar perquè les cinc mil pessetes que guanyava cada mes no li permetien de viure dignament. A la ràdio n'hi guanya vuit mil cinc-cents, però, si més no, diu Vladímir: "tinc la seguretat que em pagaran cada mes". De política, no en vol saber res, i l'única possibilitat que té de millorar el seu nivell de vida actual és d'emigrar cap a Israel, cosa que només aconseguirà si finalment la seua dona aconsegueix de demostrar la seua hipotètica ascendència materna jueva. Culturalment, la gran majoria de membres d'aquest col·lectiu se senten especialment atrets per qualsevol moda o corrent estètic procedent dels països occidentals, sobretot dels Estats Units: música, roba, cinema, menjar, valors culturals, etc.

Drogues i atur. Un dels dos trets comuns que potser caracte-

ritzen el conjunt de les noves generacions de Rússia, independentment de la classe o del grup social a què pertanga cada persona, és la propensió al consum de drogues: alcohol, vodka sobretot, o qualsevol substància estupefent, com ara haixix, marihuana...

L'altra característica que els uneix són les pèssimes condicions laborals. Els sous de la gran majoria dels joves són tan baixos i insuficients (val a dir que un professor d'universitat guanya unes nou mil pessetes mensuals i que una entrada de cinema en costa cinc-cents) que llogar un pis, comprar un vehicle, fer un viatge o menjar fora de casa una volta el mes no és a l'abast del 90% dels joves russos. La Lena n'és un bon exemple. Llicenciada en filosofia, és una persona que sempre somia en països llunyans, on coneixeria gent nova i podria practicar el francès, idioma que domina bastant bé. Aviat farà trenta anys, però, com ella mateixa diu, l'única vegada en sa vida que ha anat a un bon restaurant va ser quan un amic estranger la va convidar per celebrar

l'aniversari de la seua xicota. Si el dissabte vol fer tabola, telefonarà als amics per convidar-los a casa, però abans haurà de demanar permís a la veïna de l'habitació del costat, la senyora Inna Aleksàndrovna, perquè l'autoritze a organitzar una festa a la cuina de la *komúnalnaia*, que a Rússia és un tipus d'habitatge força comú on conviuen famílies diferents.

Episodis particulars com aquests són perfectament generalitzables, i la majoria de joves russos s'hi troben cada dia. Les condicions en què viuen fan que la majoria no s'interessin gens ni mica per qüestions com ara la guerra de Txetxènia o el procés d'elecció del futur president de la Federació Russa. La seua preocupació principal és de trobar la manera de millorar el seu misèrrim nivell de vida, que a hores d'ara s'assembla més al dels països en vies de desenvolupament que no al d'un país que vol integrar-se en una Europa que no acaba d'acceptar-l'hi.

Marc Peñas (Sant Petersburg)

La majoria dels joves russos ni tan solament es planteja de participar en la vida política ni en cap mena d'acció per millorar o canviar la situació actual. Bona part d'ells, desconfia dels actuals polítics russos.